

Borràs

Probablement,
la millor comèdia del món!

Pel davant... i pel darrera

"NOISES OFF" DE MICHAEL FRAYN | VERSIÓ DE PACO MIR | DIRECCIÓ ALEXANDER HEROLD

Pel Davant... es un espectáculo difícil de definir... El primer acto reúne un vodevil disparatado con elementos de la “alta comedia” inglesa. El segundo es una alocada farsa (hecha en ‘pantomima’, es decir, en silencio) que precede a un enredo caótico que deja, en el último tramo de la obra, al público definitivamente desmontado de la risa.

Michael Frayn (sin duda uno de los grandes genios del teatro inglés) ha escrito una especie de poema de amor hacia la gente de la profesión teatral, pero para los actores que la representan, las exigencias son múltiples: una técnica amplia y muy precisa, disciplina, concentración y compañerismo – aparte del enorme desgaste físico. Son actores que actúan haciendo de actores actuando un papel; todo un delirio!

¿Y el público? ¿Cuáles deben ser sus expectativas sobre algo siempre descrito como “brillante”, “fantástica”, “fabulosa” y, sobre todo, “graciosísima”? Sólo diré que la primera temporada en el Teatro Savoy londinense duró nada menos que cinco años, y el teatro solía guardar cuatro butacas de reserva y sin vender las noches del sábado porque no había tiempo suficiente, después de la sesión de tarde, para reparar las butacas que el público había roto ¡riéndose!.

Paco Mir y yo hemos pasado buena parte de estos 40 años afinando este extraordinario texto para el público de aquí, conscientes de que Barcelona tiene una relación única con esta obra: este será el sexto montaje aquí, cosa que no ha ocurrido en ninguna otra ciudad del mundo

Alexander Herold

Any 85 del segle passat. Tricicle, que estava fent temporada a Madrid, camina tranquil·lament pel carrer quan una veu els atura: és l'Alexander Herold que els diu que li agradaria moltíssim que veiessin l'espectacle que està assajant al Teatro Alcazar: AL DERECHO Y AL REVÉS.

Uns mesos més tard la versió catalana és una realitat i acabem involucrats en una producció on aportem una de les claus del seu èxit a Catalunya: el bilingüisme. Una bona idea que, no obstant els prejudicis de tota la companyia, convenç plenament a un públic que ens acaba donant la raó.

Un segle més tard, concretament l'any 2003, i coincidint amb una reposició a Londres, es torna a remuntar. En Michael Frayn publica un text revisat amb un pròleg on comenta el bilingüisme de la producció catalana i ràpidament posem fil a l'agulla per, amb tota l'experiència de les produccions que portem acumulades, arrodonir encara més els diàlegs.

L'any 2010, i encara que pugui semblar impossible, li vam treure encara més partit. La vam aprimar una mica, aquí i allà, sense que ningú pugui dir què era el que vam treure.

Ara, l'any 2025, hem tornat a llegir-la com si fos el primer cop, però amb la mentalitat d'un públic del segle XXI i el resultat, combinat amb un nou càsting que sempre és millor que l'anterior (cosa que sembla igualment impossible), dona un d'aquells espectacles que no et canses mai de veure.

Paco Mir

De Michael Frayn
Versió de Paco Mir
Direcció Alexander Herold

Repartiment

Jordi Banacolocha Lladre / Sr. Pau
Agnès Busquets Mònica / Marta
Jordi Díaz Director - Sergi
Àlex Ferré Maquinista - Toni
Meritxell Huertas Agustina / Joana
Mònica Macfer Regidora - Aina
Rocio Madrid Vicky / Vero
Octavi Pujades Gonzalo / Guillem
Jordi Vidal Alfonso / Adrià

Ajudant de direcció Jofre Borràs
Escenografia Xavi Erra
Disseny d'il·luminació i coordinació tècnica Toti Ventosa
Espai sonor Joan Gil i Rai Segura
Caracterització Júlia Ramírez
Tècnic de companyia Jordi Albors
Regiduria Teresa Navarro
Disseny gràfic 20cmStudio
Fotografia Daniel Escalé
Coordinació d'acció In Extremis
Prensa Mima Garriga
Producció ANEXA

Durada 1 h 45 min (sense entreacte)

Agraïments: Badalona Cultura i Albert Parera

